

for Barnet. Hvis man er enig i, at dette Vederlag bør anvendes til Bedste for Barnet, synes jeg, man burde gøre Skridtet fuldt ud og sige, at Vederlaget skal sikres anvendt til Bedste for Barnet. Det er muligt, at en Minister i Tilfælde, hvor det er meget velhavende Folk, der adopterer et Barn, mener, at det ikke er nødvendigt at træffe Bestemmelser om noget saadant, selv om der ydes Vederlag for Barnet. Men hvad! Formuer er flygtige, det har vi set i den senere Tid i saa mangfoldige Tilfælde, og principielt forekommer det mig at være rigtigt at gøre Skridtet fuldt ud og bestemt fastslaa, at ydes der Vederlag, skal det sikres til Fordel for det paagældende Barn. Et Spørgsmaal, som gav Anledning til stor Meningsforskel i Landstinget, var Spørgsmaalet om, hvorvidt Moderen har Ret til at adoptere sit udenfor Ægteskab fødte Barn. I Kommissionsforslaget var det forudsat, idet Bestemmelsen i § 1 lød: „Bevilling kan ogsaa gives med Hensyn til Adoptantens Barn udenfor Ægteskab“. Der var ikke taget noget Forbehold med Hensyn til, om det var Faderens eller Moderens Barn. Det forudsattes i Kommissionen, at det gælder begge Forældrene. Her har Ministeren taget et andet Standpunkt. I hans oprindelige Forslag lød Bestemmelsen om dette Spørgsmaal saaledes: „Bevilling kan ogsaa meddeles en Mand med Hensyn til hans Barn udenfor Ægteskabet“. Landstingsudvalget delte sig i et Flertal og et Mindretal. Flertallet holdt med Ministeren, men Mindretallet gik mod Ministeren. I selve Landstinget ændredes dette Forhold saaledes, at Mindretallet i Udvalget blev til et Flertal i Tinget, hvoraf fulgte, at Forslaget blev ført tilbage til Kommissionens Affattelse. Jeg har den Opfattelse, at Kommissionens Stilling er rigtig. Det fremgik af Ministerens Udtalelser, at det kunde være en Skønssag, hvad der var rigtigt. Alene af Hensyn til, at der maa være samme Ret for Mand og Kvinde, for Fader og Moder, mener jeg, at man ikke bør gennemføre det af Ministeren foreslaede. Jeg kan derfor ikke for mit personlige Vedkommende tiltræde den Henstilling, der blev fremsat af Ministeren og Venstres Ordfører om paa dette Punkt at føre Lovforslaget tilbage til Ministerens Affattelse.

Samtidig med, at Landstinget indsatte den gamle Bestemmelse, der vedrørende dette Forhold fandtes i Kommissionsforslaget, blev der indsat en Bestemmelse, der ikke fandtes i Kommissionens Forslag, og som jeg synes er noget besynderlig, det er

Tilføjelsen til § 20, der gaar ud paa, at et Adoptionsforhold mellem Moder og Barn ikke kan ophæves efter Lovforslagets Paragraffer 19 og 20. Disse Paragraffer gaar ud paa, at Forholdet kan ophæves, naar en af Parterne forser sig meget groft, fører et lastefuldt eller forbyrderisk Liv. Dette forekommer mig noget besynderligt. Hvis Betragtningen havde været den, at naar en Moder adopterer sit eget udenfor Ægteskab fødte Barn, maa dette Forhold under ingen Omstændigheder kunne ophæves — hvad der kan tænkes —, har man alligevel ikke gennemført det helt konsekvent, thi Forholdet kan hæves efter § 18, hvor det siges, at Forholdet kan hæves efter mindelig Overenskomst. Denne Tilføjelse bør efter min Mening udgaa, og man bør ogsaa i det Tilfælde give Moderen den samme Ret, som Faderen har. Hvis en Moder, der har adopteret et Barn, opfører sig paa en saadan Maade, som ifølge § 19 er Ophævelsesgrund, eller Adoptivbarnet har opført sig som anført i § 20, saa bør Forholdet mellem Moder og Barn ogsaa kunne ophæves, naar det kan ophæves mellem Faderen og Barnet. Det forekommer mig inkonsekvent at give Ret til Ophævelse af Forholdet mellem Faderen og Barnet, men ikke mellem Moderen og Barnet. Jeg vil gerne her gøre opmærksom paa, at i Kommissionsforslaget var denne Udtalelse slet ikke anført. Da Kommissionen ogsaa i sit Forslag gav Moderen Ret til at adoptere sit eget Barn, maa man gaa ud fra, at ogsaa dette Forhold har været Genstand for Kommissionens Overvejelser, men man har ikke fundet nogen Betænkelighed ved at give Moderen den samme Ret som Faderen. Jeg gør yderligere opmærksom paa, at i de svenske og norske Forslag var det heller ikke anført. Ogsaa disse Forslag forudsatte, at en Moder kan adoptere sit eget udenfor Ægteskab fødte Barn, men heller ikke disse Forslag har indført en Bestemmelse om, at dette Forhold ikke kan opløses som Følge af de i §§ 19 og 20 anførte Forhold. Jeg er derfor af den Opfattelse, at man bør lade det blive ved Kommissionens Forslag og det, der nu er blevet vedtaget i Landstinget: i § 1 lade Moderen have Ret til at adoptere sit eget Barn og slette de Undtagelsesbestemmelser i § 20, der forbyder at ophæve Adoptionsforholdet mellem Moder og Barn, men bibeholder Retten til at ophæve det samme Forhold mellem Faderen og Barnet.

Mit Parti ønsker at være med til at gennemføre Lovforslaget hurtigt, og vi er villige til at arbejde med paa en hurtig